

KLUMME, Uddrag:

Folk, der ikke forstår rulletrapper - og 4 andre irriterende typer i det offentlige rum

Af Kathrine Blauenfeldt

1. Folks opførsel i metroen:

Jeg har, med en smule held og en masse albueri, formået at komme ud af metroen i ét stykke en mandag eftermiddag kl. 16.13 på Nørreport station. ... Det er næsten sværere end at gennemføre et marathon, ... og allerede det sekund jeg træder ind i metroen, gælder det om at stille sig i udgangsposition, ... du skal helst også stå så tæt på døren, at den lige snitter din næsetip, når den lukker foran dig. ... Så sker det, metroen stopper ved stationen, og ud gennem glassdørene kan du se hele Københavns befolkning, der nu mest minder om glubske hyæner, der alle sammen har det mål at komme ind i metroen inden alle andre, og allerhelst før et eneste menneske er kommet ud af den.

2. Folk, der ikke forstår rulletrapper

Det virker, som om folks ben går i stykker, så snart de træder ud på en rulletrappe. Så kan de simpelthen ikke bevæge sig mere. Men når så mange nu insisterer på at stå stille, når fladen under deres fødder bevæger sig, kan vi så i det mindste ikke blive enige om, at de folk lige holder ind til højre, så os andre, der stadig har funktionelle ben og som måske har lidt travlt, kan komme forbi? ...

3. Cyklister, der tror, at de ejer cykelstien

Der er mange forskellige ting, jeg får allergiske reaktioner over, når det kommer til cyklister, men jeg vælger at fokusere på dem, der partout skal cykle ved siden af hinanden på en smal cykelsti i

myldretiden. ... Hvis I absolut skal sludre, mens I cykler, så anskaf jer en tandemcykel, så vi andre kan komme på arbejde eller i skole til tiden. ...

4. Folk, der braser ind i ens personlige rum

Langt de fleste af os har en eller anden grænse omkring os, som vi ikke vil have, at andre folk kommer inden for, især ikke folk som vi ikke kender. For mig er den distance ca. 2 meter. Desværre er det meget sjældent, at det kan lade sig gøre at være 2 meter fra alle mennesker hele tiden, når man befinder sig i det offentlige rum. ... Men så findes der de tosser, der hverken besidder situationsfornemmelse eller i det hele taget ved, hvad det vil sige at respektere andre folks personlige rum. ... Fx den dame, som havde lidt for mange indkøbsposer til, at hun selv kunne bære dem alle sammen ud af Fakta og hen til sin bil, så jeg hjalp hende, og derefter gav hun mig et kæmpe smækkys. Hvad er der nu galt med et godt gammeldags "tak"? Lad være med at røre ved mig, fremmede mennesker. ...

5. Folk, der ikke forstår stillekupékonceptet

Som det fremgår foroven, så er jeg ikke pjattet med at komme i kontakt med fremmede mennesker. ... Derfor sætter jeg mig altid ind i stillekupéen, når jeg kører med tog. Det er dog endnu ikke sket, at jeg har kunnet køre hele vejen fra Nørreport til Helsingør, ... uden at skulle bede en eller flere personer om at tie stille. Jeg har en idé om, at det er personer, som synes at deres telefonsamtaler er så sjælfælensende interessante, så de føler, at det nærmest er en gave til andre mennesker at lade dem lytte med. For hvis man, i et nogenlunde kontrolleret stemmeleje, minder dem om, at de sidder i en stillekupé, så bliver de fornærmede og kigger på én, som om man lige har fortalt dem, at man har tisset på det sæde, de sidder på. ...

Klummen er udtryk for skribentens egne holdninger.

Kilde: alt.dk